

hør, forsaavidt angaar de Ydelser, der forfalder til Betaling efter Udgangen af 1920.

Det er forudsat som selvfølgelig, at en Lejeren ifølge Lejeforholdets Vilkaar tilkommende kortere Opsigelsesfrist ikke paavirkes af den her foreslaaede Adgang til Opsigelse.

Til § 2.

Det skønnes tilstrækkeligt at nøjes med et enkelt Nævn for alle de fire sønderjydske Amter, idet man efter de Erfaringer, der er indhøstet med Hensyn til Den internationale Kommissions Anordning af 4. Juni 1920, maa antage, at det ikke vil blive noget meget betydeligt Antal Sager, der forelægges Nævnet. Ved at henlægge alle Sagerne Afgørelse til et enkelt Nævn vil man ogsaa bedst opnaa Ensartethed ved Afgørelsen af Sagerne, et Hensyn, som maa tillægges ikke ringe Vægt.

Det vil formentlig findes naturligt, at Nævnet faar sit Sæde i de sønderjydske Landsdele, men man har ikke anset det for heldigt paa Forhaand at slaa fast, hvor i Landsdelene dette skal være, da det formentlig vil findes mest praktisk at lade Nævnet faa sit Sæde, hvor Formanden bor.

Det anses for rettest, at et Nævn som det foreslaaede faar en Jurist til Formand, og man har fundet det naturligt, at det bliver en Mand, der er eller har været dansk Dommer og saaledes kan antages at have praktisk Erfaring i Afgørelse af Retspørgsmaal; Præsidenten for Søndre Landsret maa anses for bedst at kunne udpege den, der kan udfylde Hvervet som Nævnets Formand. Med Hensyn til Nævnets 4 øvrige Medlemmer, som man har ment, at de fire sønderjydske Amsraad kunde vælge, saaledes at hvert Amsraad vælger et Medlem, er det kun foreslaaet, at de skal være kyndige i Landbrugsforhold, idet Nævnet ganske overvejende maa antages at komme til at beskæftige sig med Forpagtnings- og Lejeforhold vedrørende Landbruget, medens det ikke er fundet hensigtsmæssigt eller nødvendigt at foreslaa, at f. Eks. to skulde være Brugere af Jord og to Ejere.

Til § 3.

Det skønnes unødvendigt at foreslaa udførlige Regler for Nævnets Forretningsgang, idet de fleste Forhold af denne Art naturligt vil løses, eftersom de opstaar under Nævnets Virksomhed. Det er dog fundet rimeligt at foreslaa, at Formanden skal kunne antage lønnet Medhjælp, om saadan er fornøden; man har dog tænkt sig, at der i det højeste vil kunne blive Spørgsmaal om en Sekretær og en Skriver,

eventuelt i enkelte Tilfælde om Tilkaldelse af særlig sagkyndige. Efter Sagerne Beskaffenhed maa det anses for ønskeligt, at de behandles med størst mulig Hurtighed.

Udgifterne ved Nævnets Virksomhed vil næppe blive store; udover Dagpenge og Rejsegodtgørelse til Nævnets Formand og de øvrige Medlemmer kan der antagelig kun blive Spørgsmaal om Honorar til Formanden og til en Sekretær og Vederlag til en Skriver samt om nogen Udgift til Porto, Papir og lign.

Under Hensyn til, at Nævnets Virksomhed udelukkende vedrører de sønderjydske Landsdele, og til, at Udgifter ved Huslejenævnens Kontorhold afholdes af vedkommende Kommune, er det fundet rimeligt at fordele Udgifterne ved det her omhandlede Nævns Virksomhed paa de 4 sønderjydske Amskommuner efter Folketal. I Betragtning af, at det maa antages kun at ville dreje sig om mindre Beløb, foreslaas det, at Formanden skal kunne foretage Fordelingen, ligesom han skal kunne begære passende Forskud udbetalt af de enkelte Amsraadskredse.

Det maa anses for hensigtsmæssigt, at Nævnet kan indkalde Parterne til selv eller ved Fuldmægtig at give Møde for Nævnet, hvor saadant Møde skønnes at være af Betydning for Sagens Oplysning. Det er fundet overflødig at lade Nævnets Afgørelser forkynde ved Stævningmænd; men da det har Betydning at sikre Bevis for, naar Nævnets Afgørelse er meddelt, er det foreslaaet, at Meddelelsen skal ske i anbefalet Brev.

Til § 4.

Man er af den Opfattelse, at Nævnets Afgørelse, bortset fra de i § 5 omhandlede, Tilfælde, ikke bør være bundet til en bestemt Kurs, f. Eks. efter ensidig Hensyntagen til det Tidspunkt, paa hvilket Forpligtelsen til Ydelsen blev stiftet, idet Afgørelsen bør træffes paa Grundlag af samtlige de Forhold, der maa antages at have været bestemmende for Størrelsen af den aftalte Ydelse. Det bør dog tillige fremhæves, at Nævnets Opgave kun skal være at fastsætte en Omregningskurs, ikke at foretage en reel Forandring af Ydelsens Størrelse under Hensyn til de Ændringer i Konjunkturerne, der maatte have fundet Sted, siden Retsforholdet blev indgaaet.

Til § 5.

Medens man har ment, at Spørgsmaalet angaaende Omregning af Forpagtnings- og Lejefgifter kunde undergives